

3) Czy art. 62 i 63 dyrektywy 2006/112 mają skutek bezpośredni?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Odwołanie wniesione w dniu 24 stycznia 2012 r. przez Idromacchine Srl i in. od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie T-88/09 Idromacchine Srl i in. przeciwko Komisji

(Sprawa C-34/12 P)

(2012/C 89/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (przedstawiciele: W. Viscardini i G. Donà, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

— uchylenie w części wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie T-88/09, w zakresie w jakim, Sąd:

nie uznał szkody majątkowej poniesionej przez Idromacchine;

zasądził na rzecz Idromacchine wyłącznie niewielkie zadośćuczynienie tytułem szkody niemajątkowej;

nie uznał krzywdy doznanej przez A. i R. Capuzzów;

wraz z wynikającym z tego uwzględnieniem żądań wnoszących odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania w obydwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie powołują się na następujące naruszenie prawa popełnione przez Sąd:

I. oczywisty błąd wynikający z akt sprawy, gdyż Sąd uznał, iż nie jest przedmiotem skargi ustalenie nieprawdziwości przypisanych Idromacchine okoliczności wywołujących szkodę;

II. niedostateczne i w rezultacie błędne uzasadnienie w odniesieniu do oddalenia zarzutów dotyczących naruszenia obowiązku zachowania należytej staranności i prawa do obrony;

III. oczywiste wypaczenie wynikające z akt sprawy okoliczności faktycznych i środków dowodowych dotyczących szkody majątkowej — naruszenie zasad dotyczących ciężaru powodu — braki w uzasadnieniu;

IV. naruszenie obowiązku uzasadnienia, zasad proporcjonalności i niedyskryminacji oraz odmowa ochrony prawnej w odniesieniu do kryteriów ustalenia zadośćuczynienia zasądzonego na rzecz Idromacchine tytułem szkody niemajątkowej;

V. naruszenie zasady niedyskryminacji, brak uzasadnienia, oczywiste merytoryczne błędy wynikające z akt sprawy w związku z odmową zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez A. i R. Capuzzów.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2011 r. w sprawie T-76/06 ASPLA przeciwko Komisji wniesione w dniu 25 stycznia 2012 r. przez Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA)

(Sprawa C-35/12 P)

(2012/C 89/24)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Plasticos Españoles, S.A. (ASPLA) (przedstawiciele: E. Garayar Gutiérrez i M. Troncoso Ferrer, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne.

— Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie T-76/06 ASPLA przeciwko Komisji.

— Tytułem żądania ewentualnego, znaczne obniżenie kwoty nałożonej przez Komisję i utrzymanej w mocy przez Sąd Unii Europejskiej grzywny, przy uwzględnieniu wymogów wywodzących się z zasad: proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Zarzut pierwszy** dotyczy naruszenia art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i orzecznictwa Trybunału dotyczącego tego postanowienia oraz mylnej interpretacji pojęcia jednolitego i ciągłego naruszenia, jak również naruszenia wymogów proceduralnych dotyczących ciężaru dowodu i postępowania dowodowego.

Zdaniem wnoszącego odwołanie w zaskarżonym wyroku Sąd dokonał błędnej oceny dowodów przedstawionych przez Komisję w celu zastosowania do ASPLA pojęcia jednolitego i ciągłego naruszenia, zarówno względem zarzucanego wnoszącemu odwołanie uczestnictwa w naruszeniach dotyczących sektorów worków z otworami i toreb klockowych, jak również, w odniesieniu do posiadania przez ASPLA wiedzy na temat działań stanowiących naruszenie, do których doszło w podgrupach, w jakich wnoszący odwołanie nie uczestniczył i włączenie tego rodzaju działań do „ogólnego schematu kartelowego”.

- 2) **Zarzut drugi** dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd uznał argument dotyczący nieprawidłowości danych o wielkości sprzedaży wziętych pod uwagę przy ustalaniu kary pieniężnej nałożonej na ASPLA za przedstawiony po terminie. Ewentualnie argument ten jest bezpośrednio związany z istnieniem bezwzględnych przeszkód procesowych, których brak oceny przez Sąd stanowi również naruszenie prawa.

W odniesieniu do głównego zarzutu, naruszenie popełnione przez Trybunał wynika z faktu, że powyższy argument nie stanowi nowego zarzutu, lecz rozszerzenie zarzutu podniesionego wcześniej w skardze, jak również na samym użyciu danych o wielkości sprzedaży Grupo Armando Álvares, zamiast danych dotyczących ASPLA, przy ustaleniu sankcji.

W odniesieniu do zarzutu podniesionego tytułem ewentualnym, naruszenie prawa polega na okoliczności, że Sąd nie zbadał ciężącego na Komisji zakresu obowiązku uzasadnienia względem sposobu obliczenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na ASPLA.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 listopada 2011 r. w sprawie T-78/08 Armando Álvarez przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 stycznia 2012 r. przez Armando Álvarez SA

(Sprawa C-36/12 P)

(2012/C 89/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Armando Álvarez SA (przedstawiciele: E. Garayar Gutiérrez i M. Troncoso Ferrer, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- dopuszczenie niniejszego odwołania
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie T-78/08 Armando Álvarez przeciwko Komisji i w konsekwencji decyzji Komisji C(2005) 4634 wersja ostateczna z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie COMP/F/38.354 w zakresie dotyczącym odpowiedzialności przypisanej Armando Álvarez SA;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w dwóch instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Zarzut podstawowy**: oparty na złamaniu prawa i naruszeniu prawa do obrony w ramach analizy odpowiedzialności wnoszącej odwołanie z tytułu naruszenia.

Sąd przypisał Armando Álvarez odpowiedzialność z tytułu naruszenia w charakterze bezpośredniego uczestnika kartelu, uzyskując tym samym nie tylko nowego uzasadnienia, lecz również podstawy przypisania, odmienne od tych, które znajdują się w zaskarżonej decyzji. Z drugiej strony Sąd odrzucił argumenty skargi uznając, że są niewystarczające do obalenia domniemania rzeczywistej kontroli Armando Álvarez SA względem swojej filii. Niemniej jednak ciężar dowodu spoczywa całkowicie na Komisji, ponieważ w zaskarżonej decyzji Komisja nie ustanawia domniemania, zgodnie z którym kontrolę nad filią faktycznie sprawowała wnosząca odwołanie i stąd to nie do niej należy obalenie tego domniemania.

Tym sposobem Sąd błędnie zastosował pojęcia uczestnictwa w naruszeniu i przypisania odpowiedzialności z jego tytułu oraz naruszył prawo do obrony wnoszącej odwołanie.

- 2) **Zarzut podniesiony subsydiarnie**, oparty na braku uzasadnienia argumentów dotyczących braku rzeczywistej kontroli Armando Álvarez SA względem Aspla

Tytułem subsydiarnym, jeśli należałoby przyjąć teorię bezpośredniego przypisania odpowiedzialności Armando Álvarez SA za zachowanie niezgodne z art. 101 TFUE i zastosować domniemanie odpowiedzialności spółki dominującej/filii, co nie miało miejsca, Sąd ogranicza się do stwierdzenia, że argumenty powołane przez Armando Álvarez SA nie podważają odpowiedzialności tej spółki, bez zbadania argumentów faktycznie przytoczonych w skardze o stwierdzenie nieważności. W konsekwencji wyrok Sądu obciążony jest ewidentnym brakiem uzasadnienia.